

PÄÄSIÄISMYSSTEERIO

Pekka Ervastian esitelmä 20.4.1920
(Muistiinpanoja esitelmästä)

Ylösousemuksen mysterio on kristikunnassa jäänyt salaisuudeksi, sillä kristikunta ei ole osannut sitä ratkaista. Sen ratkaisevat ainoastaan ne ihmiset, joita nimitetään ehkä hieman ylenkatseellisesti mystikoiksi, salatieteilijöiksi ja rosenkreutziläisiksi. Heistä puhutaan hieman ylenkatseellisesti, koska ei tiedetä, mihin he perustavat oman väitteensä. Ja kuitenkin he eivät ole muuta kuin ihmisiä, jotka tietävät ja ovat kokeneet, mitä on ylösousemus.

Millä tavalla mystikot ovat tämän tiedon ja kokemuksen saavuttaneet? Voivatko toisetkin ihmiset tulla mystikoiksi ja tietäjiksi? Onko se satunnainen armo jumalalta, Elämältä, että jotkut pääsevät salaisuuksien tietoon, vai onko tie siihen avoinna jokaiselle ihmiselle, joka tahtoo sille tielle astua? Mitä mystikon kokemus vastaa? On olemassa tie, joka on avoinna jokaiselle ihmiselle, joka tahtoo luopua maailmasta, ja kulkea – niinkuin sanotaan – taivaan valtakunnan portille ja siitä sisään.

Ylösousemusmysteriossa, niin sanovat nämä tietäjät ja mystikot, voidaan erottaa kaksi puolta, joita voidaan nimittää Jeesus-mysterioksi ja Kristus-mysterioksi. Ensimmäinen, johon totuudenetsijän täytyy syventyä, on Jeesus-mysterio. Mikä mysterio tämä on? Se on sama kuin todellinen uskonto, uskonnollinen elämä. Ihmiset luulevat olevansa uskonnollisia, kun käyvät kirkossa ja ehtoollisella, kun näyttävät olevan ja ehkä tahtoisivat mielellään olla hurskaita ja siveellisiä hyviä kristittyjä. Se on tavallinen käsitys uskonnollisuudesta ja uskonnollisesta elämästä, mutta mystikko sanoo: Jos ken tahtoo olla todella uskonnollinen ihminen, ja tahtoo elää uskonnollista elämää ja tietää, mitä uskonto on, silloin hänen on ymmärrettävä, ettei ole kysymys minkäänlaisista opinkappaleista; kysymys ei ole siitä,

että ihminen selittää maailman tavalla tai toisella, että hänellä on määrätty käsitys Jumalasta ja Perkeleestä, vaan kysymys on siitä, että hänessä heräisi luottamus johonkin ihmiskunnan viisaaseen vapahtaja-persoonallisuuteen. Kristikunnassa esimerkiksi on ensimmäinen ehto se, että ihminen tuntee luottamusta Jeesus Natsarealaiseen. Mitä tämä luottamus merkitsee? Se sisältää ja merkitsee, että ihminen tahtoo mielellään ja koko sydäimestään tietää, mitä Jeesus on opettanut ja sanonut, että ihmisen pitäisi tehdä. Uskonnollisen ihmisen ensimmäinen ehto on, että hän ymmärtää tuon eron, mistä Jeesus Kristus puhui: „Ei minulle ole sovelias se, joka huutaa: „Herra, Herra ja kunnioittaa minua Jumalana ja pitää minua ylikuonnollisena vapahtajaolentona, vaan ensimmäinen on se, että hän ymmärtää minun olevan ihminen, joka on saavuttanut Jumalan, Totuuden ja on tullut maailmaan totuutta julistamaan, tullut valmistamaan veljiään.“

Ensimmäinen ehto on se, että uskonnollinen ihminen herää luottamaan Jeesukseen ja tiedustelee, mitä käskyjä hän on antanut, miten hän on selittänyt tämän inhimillisen elämän, miten hän on neuvonut, että meidän, jotka tahtoisimme häntä seurata, tulisi elää. Sillä ainoastaan se – niinkuin Jeesus itse sanoo – on tosi opetuslapsi, joka tekee, mitä hän on käsenyt. „Jos te kuulette minun sanani ja täytätte, mitä minä teille neuvon, silloin ainoastaan te olette minun opetuslapsiani ja voitte sanoa seuraavanne minua.“

Jeesus-mysterio sisältää myös, että ihminen ymmärtää kaikkia uskontoja, sillä kun hän alkaa seurata Jeesusta tosi teossa, silloin hän pääsee pian ymmärtämään, että on ihmisiä, jotka voivat seurata toisia Vapahtajapersoonallisuuksia, toisia Mestareita, toisia Viisaita: Buddhaa, Zarathustraa, Konfutsea, Laotsea, Hermestä, Moosesta ym . . . Ja kun ihminen elää uskontoa todellisesti, hän tekee sen havainnon, että kaikki ne ihmiset, veljet, jotka vilpittömästi seuraavat omaa Mestariaan, oli hän kuka tahansa, he kaikki kulkevat tiellä. He kaikki ymmärtävät Jeesus-mysterion, tuon inhimillisen mysterion, että

voimme luottaa toiseen ihmiseen, sellaiseen, joka on kulkenut jonkin tien ja voi näyttää tietä veljilleen. Ja ken tahtoo seurata Jeesusta, hän ottakoon evankeliumin ja painakoon mieleensä, mitä Jeesus on elämästä neuvonut, mitä käskyjä hän on antanut. Ainoastaan sellainen ihminen on tosi kristitty. Tosi Buddhalainen on se, joka seuraa Buddhan käskyjä elämässään, tosi parsilainen, joka seuraa Zoroasterin käskyjä jne. Kaikki nämä, jotka ovat vilpittömiä omassa uskossaan ja elävät uskonnollista elämää, tietävät muodostavansa veljeskunnan, niiden ihmissielujen liiton, jotka tahtovat tietää, mitä elämä on.

Ja kun me katselemme sellaisten ihmisten kuolemaa, niin huomaamme, että he kuoleman jälkeen nousevat ylös. Heidän elämänsä kuoleman jälkeen ei ole pimeydessä vaeltamista, ei ole ilotonta unta niinkuin ihmisten yleensä, vaan heidän elämänsä kuoleman jälkeen on itsetietoista. He ovat kukin silloin Mestarinsa yhteydessä ja työntekijöinä jatkavat sitä työtä, mitä ovat eläessään alkaneet, mikä nyt kuoleman jälkeen on objektiivista. Se on ylösnousemuksen ensimmäinen mysterio. Toinen mysterio on Kristus-mysterio. Se tulee niille ihmisille, jotka uskollisesti eläessään seuraavat Mestariaan. Silloin voi heille tapahtua – jollei se tapahdu tässä elämässä, niin jossain tulevassa ruumistuksessa, – että taivaat heille aukeavat. He seisovat elämän tiellä ja ääni kuuluu taivaista: „Minun poikani, jota Minä rakastan ja jonka Minä tänään synnytin.“ Ne ihmiset joutuvat Isän Jumalan yhteyteen. Jumalan Poika kirkastuu heille ja heissä, niinkuin apostoli Paavalille tapahtui. He heräävät Jumalan tuntoon, he tuntevat olevansa Jumalan poikia. Ja silloin, kun he ovat syntyneet Jumalan Pojiksi, ovat he syntyneet eläviksi henkiolennoiksi. Ennen pitkää heille tapahtuu niin, että he nousevat ylös, kun heidän ruumiinsa makaa. Heidän ruumiinsa ei kuole, mutta he nousevat ylös toisessa, kirkastetussa ruumiissa, ja he katselevat fyysistä ruumistaan sanoen: „Kuolema on voitettu, kuolemaa ei ole.“ He tietävät, että heidän elämänsä on kulkua tiellä, joka voittaa kuoleman, sillä he luovat itselleen uuden

ruumiin monen elämän aikana, käyttövälineen, joka kirkastuu, puhdistuu ja tulee voimaruumiiksi, joka lopulta on kuolematon. Ja Jumalan Sana on laskettu siemenenä ihmisen ruumiiseen ja se herättää ihmisen ruumiin. Mutta se tapahtuu mystillisesti suurten ponnistusten perästä.

Silloin jokainen ihminen, joka sitä tietä kulkee, voittaa kuoleman samalla tavalla kuin Jeesus Kristus, hän nousee kuolleista ylös kuin Jeesus Kristus. Hän on rakentanut itselleen iankaikkisen ruumiin. Niinkuin apostoli Paavali todistaa: Se kylvetään heikkoudessa, mutta herätetään kirkkaudessa.

* * *